

Panij - broj dvanaest

Daniel 11,40 i tri otpečaćenja proroštva

Jeff Pippenger

2025-09-12

Četrdeseti redak jedanaestog poglavlja Daniela jedan je od najdubljih redaka u Bibliji. On predstavlja otpečaćenje knjige proroka Daniela 1798., 1989. i 2023. godine. Tri puta kada je knjiga bila otpečaćena označavaju završetak raspršivanja od „sedam vremena“. Godina 1798. označila je završetak dvije tisuće petsto dvadeset godina raspršivanja koje je započelo 723. pr. Kr., kada je Asirija odvela sjevernih deset plemena u sužanjstvo. Godina 1989. označila je završetak 126 godina od pobune 1863., kada je Crkva adventista sedmoga dana službeno odbacila „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Godina 2023. označila je završetak tri i pol dana tijekom kojih su dva svjedoka iz Otkrivenja jedanaest ležala mrtva na ulici. Po završetku 2.520 godina (126 godina i 3½ dana — sve simboli „sedam vremena“) knjiga proroka Daniela bila je otpečaćena.

Sestra White obavještava nas da je 1798. godine bilo potrebno da se ljudima predoče događaji povezani sa svršetkom vremena milosti. Kad bilježi tu činjenicu, ona prepoznaje usporedne povijesti, jer poruku posljednjih dana također prikazuje kao događaje povezane sa svršetkom vremena milosti. Govoreći o mileritskoj povijesti, zapisuje:

„Bilo je nužno da ljudi budu probuđeni za opasnost u kojoj se nalaze; da budu potaknuti da se pripreme za svečane događaje povezane sa završetkom vremena milosti.“ Velika borba, 310.

Govoreći o posljednjim danima, ona bilježi:

„Prije Njegova raspeća Spasitelj je objasnio svojim učenicima da treba biti pogubljen i ponovno ustati iz groba, a anđeli su bili prisutni da Njegove riječi utisnu u umove i srca. No učenici su očekivali vremensko izbjavljenje od rimskoga jarma i nisu mogli podnijeti pomisao da On, u kojemu su bile usredotočene sve njihove nade, treba pretrpjeti sramotnu smrt. Riječi koje su trebali zapamtiti bile su potisnute iz njihova uma; i kada je došlo vrijeme kušnje, zateklo ih je nepripravne. Isusova smrt tako je potpuno uništila njihove nade kao da ih On nije unaprijed upozorio. Tako je i u proročanstvima budućnost otvorena pred nama jednako jasno kao što je učenicima bila otvorena Kristovim riječima. Događaji povezani sa završetkom vremena milosti i djelom pripreme za vrijeme nevolje jasno su izneseni. Ali mnoštva ne razumiju ove važne istine ništa više nego da im nikada nisu bile otkrivene. Sotona vreba da ukloni svaki dojam koji bi ih mogao učiniti mudrima za spasenje, i vrijeme nevolje zateći će ih nespremne.“ Velika borba, 595.

Mileritska poruka bila je otpečaćena 1798. godine i iznijela je „događaje povezane sa završetkom vremena milosti“. Govoreći o posljednjim danima, ona primjenjuje povijest učenika kako bi prikazala činjenicu da su „događaji povezani sa završetkom vremena milosti“ ono što ljude čini mudrima za spasenje, ali se ne razumiju. Poruke koje su bile otpečaćene 1798., 1989. i 2023.

godine bile su poruke koje su prepoznale „događaje povezane sa završetkom vremena milosti“.

Četrdeseti redak predstavlja povijesnu liniju u kojoj je Danielova knjiga triput otpečaćena. Godine 1798. otpečaćena je Danielova vizija rijeke Ulaj, koja predstavlja poglavlja od sedmog do devetog. Godine 1989. otpečaćena je Danielova vizija rijeke Hidekel, koja predstavlja poglavlja od desetog do dvanaestog. Godine 2023. otpečaćena je skrivena povijest četrdesetog retka jedanaestog poglavlja Daniela.

Povijest četrdesetog retka predstavlja razdoblje od 1798. godine do nedjeljnog zakona iz četrdeset i prvog retka, što je povijest Sjedinjenih Američkih Država, koje su također zemaljska zvijer iz Otkrivenja trinaest, lažni prorok iz Otkrivenja šesnaest i šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva. Ista povijest prikazana u četrdesetom retku jedanaestog poglavlja Daniela također je prikazana u jednom retku u knjizi Otkrivenja.

I vidjeh drugu Zvijer gdje izlazi iz zemlje; i imala je dva roga poput janjećih, a govorila je kao zmaj. Otkrivenje 13,11.

Ovaj redak, kao i četrdeseti redak, predstavlja povijest koja započinje Zakonima o strancima i pobuni iz 1798. godine i završava zakonom o nedjelji, kada narod progovara kao zmaj; to je povijest koja započinje kada je papinski Rim svrgnut s prijestolja i završava kada je papinski Rim vraćen na prijestolje. Povijest prikazana i u Otkrivenju 13,11 i u Danielu 11,40 započinje uklanjanjem petoga kraljevstva biblijskog proročanstva i završava uklanjanjem šestoga kraljevstva biblijskog proročanstva.

„Sedamdeset“ godina tijekom kojih je Babilon vladao kao prvo kraljevstvo biblijskog proroštva do drugoga kraljevstva biblijskog proroštva predstavljaju povijest četrdesetoga retka od 1798. godine do zakona o nedjelji.

I dogodit će se u onaj dan da će Tir biti zaboravljen sedamdeset godina, prema danima jednoga kralja; nakon svršetka sedamdeset godina Tir će pjevati kao bludnica. Uzmi harfu, obilazi gradom, ti zaboravljena bludnice; zasviraj umilno, pjevaj mnoge pjesme, da budeš upamćena. I dogodit će se nakon svršetka sedamdeset godina da će Jahve pohoditi Tir, i ona će se vratiti svojoj zaradi te će bludničiti sa svim kraljevstvima svijeta po svoj zemlji. Izaija 23:15–17.

Povijest od 1798. godine do nedjeljnog zakona također je povijest u kojoj je bludnica iz Tira zaboravljena, kako je zapisano u Izaiji dvadeset i trećem poglavlju, gdje je to razdoblje izraženo kao „sedamdeset godina” i kao „dani jednoga kralja”. Od Nabukodonozora do Baltazara vladalo je prvo kraljevstvo biblijskog proročanstva, predoznajući tako šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva, koje započinje kao janje, ali na kraju progovara kao zmaj. Nabukodonozor predstavlja sljedbenika Janjeta, a Baltazar sljedbenika zmaja.

Povijest od 1798. godine do nedjeljnog zakona također je povijest trojice anđela iz Otkrivenja četrnaest, koja započinje reformacijom milerita, a završava reformacijom sto četrdeset i četiri tisuće. Poruka trojice anđela poruka je časa suda. Mileriti su objavili događaje povezane s otvaranjem suda, a sto četrdeset i četiri tisuće objavljuju događaje povezane sa završetkom vremena milosti.

Događaji povezani sa završetkom vremena milosti prikazani su na unutarnjim i vanjskim linijama proroštva, a ti se događaji prvenstveno zbivaju u povijesti prikazanoj četrdesetim retkom jedanaestog poglavlja Daniela. Događaji iz četrdesetog retka završavaju kod zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama, stoga događaji konačnog sabiranja druge Božje djece koja su još uvijek u Babilonu nisu prikazani u četrdesetom retku; ipak, kriza koja se tada suočava sa svijetom upravo je završila u Sjedinjenim Državama. Ti događaji predstavljaju sud nad Sjedinjenim Državama i očišćenje Božje crkve prije nego što crkva bude uzdignuta kao stijeg.

Unutarnji događaji povezani sa završetkom vremena milosti prepoznaju Kristovo djelo kao Velikoga Svećenika u dovršavanju Božje tajne među Njegovim narodom posljednjih dana. Vanjski događaji prepoznaju ulogu Sjedinjenih Američkih Država u obnavljanju moći papinstvu. Cjelokupna povijest Sjedinjenih Američkih Država kao šestoga kraljevstva biblijskog proroštva, cjelokupna povijest Laodiceje, odvija se unutar povijesti predstavljene četrdesetim retkom.

Unutarnja i vanjska linija unutar četrdesetog retka predstavljene su s dva roga zemaljske zvijeri. Rog republikanizma jest vanjska linija, a rog protestantizma jest unutarnja linija. Obje linije postoje unutar povijesti šestoga kraljevstva, i na završetku povijesti šestoga kraljevstva Božji sud dolazi i na protestantski i na republikanski rog. Poruka koja prepoznaje događaje povezane sa svršetkom vremena kušnje jest poruka koja prepoznaje događaje koji dolaze na Sjedinjene Države dok one navršuju svoju čašu vremena kušnje. Poruka koja prepoznaje događaje povezane sa svršetkom vremena kušnje također je poruka koja prepoznaje događaje koji dolaze na adventizam sedmoga dana dok on navršuje svoju čašu vremena kušnje.

Unutar povijesti četrdesetoga retka knjiga Daniela biva otpečaćena tri puta, a svaki od ta tri puta proizvodi unutarnju i vanjsku liniju koja predstavlja događaje povezane sa završetkom vremena milosti. Svaku od te tri prekretnice prethodi rasijavanje u trajanju od sedam vremena. Četrdeseti redak stoga predstavlja povijest od 1798. godine do nedjeljnog zakona, a proročke prekretnice unutar te povijesti jesu „događaji povezani sa završetkom vremena milosti”. Unutar povijesti četrdesetoga retka unutarnja linija predstavlja prijelaz od Filadelfije do Laodiceje na početku te prijelaz od Laodiceje do Filadelfije na svršetku. Početak je predstavljao reformski pokret, kao što je prikazano u prispodobi o deset djevice, koja je predočavala reformski pokret na svršetku, koji je također ispunio prispodobu do u najsitnije pojedinosti.

Filadelfijski mileritski pokret započeo je ispunjenjem „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest 1798. godine, a zatim još jednim ispunjenjem „sedam vremena” 22. listopada 1844. Najkasnije do 1856. i James White i sestra White prepoznali su pokret kao onaj koji se nalazi u laodicejskom stanju. Iste je godine u službenoj crkvenoj publikaciji, koja nikada nije dovršena, predstavljeno novo svjetlo o „sedam vremena”. „Sedam vremena” ispunilo se 1798. godine, a potom je William Miller otkrio „početak lanca istine”, kako ga je nazvala sestra White, a početak lanca istine bio je „sedam vremena”. Godina 1798. bila je ispunjenje „sedam vremena”; nakon toga Miller otkriva svoje temeljno otkriće o „sedam vremena” dok se knjiga proroka Daniela odpečaćuje. Nakon toga 22. listopada 1844. označava još jedno ispunjenje „sedam vremena”, nakon čega opet slijedi prijelaz pokreta iz Filadelfije u Laodiceju, i to iste godine kada je novo svjetlo o „sedam vremena” ostavljeno nedovršenim. Godine 1863. ono što je do 1856., kada je

prešlo u mileritski laodicejski pokret, bilo filadelfijski mileritski pokret, postalo je pravno registrirana crkva, ponajviše pod pretpostavkama i pritiscima Građanskoga rata te radi zaštite crkvene mladeži. Pokret je završio 1863. kada je postao crkva. Sedam godina prije, 1856., Laodiceja je odložila poruku novoga svjetla upravo o temi koja je bila prvo proročko otkriće Williama Millera.

Mileritski pokret i svjetlo koje se naziva „početkom lanca istine“, svjetlo o „sedam vremena“, bilo je otvoreno vodstvu laodicejskog pokreta, koje je postupno odbacilo želju da održi „sedam vremena“, te je na kraju sedam godina („sedam vremena“), 1863. godine, izrađena nova karta i proročanska poruka bez ikakva upućivanja na „sedam vremena“.

Godine 1863. završetak Izaijina šezdesetpetogodišnjeg proročanstva završio je upravo ondje gdje je i započeo, građanskim ratom između sjevera i juga. Pitanje ropstva 1863. bilo je predloženo odvođenjem i sjevernoga i južnoga kraljevstva u ispunjenju „sedam vremena“, a ropstvo u koje je Izrael bio odveden prikladno je predstavljalo pitanja ropstva na svršetku. Godina 1863. predstavlja završetak proročke strukture utemeljene na Izaijinu šezdesetpetogodišnjem proročanstvu.

Ovako veli Gospodin Bog: To se neće održati niti će se zbiti. Jer glava je Sirije Damask, a glava Damaska Resin; i za šezdeset i pet godina Efrajim će biti satrt, te više neće biti narod. A glava je Efrajimova Samarija, a glava Samarije sin Remalijin. Ako ne budete vjerovali, doista se nećete održati. Izaija 7,7–9.

Ispravno shvaćeno, ovo proročanstvo, koje započinje 742. pr. Kr., označava tri putokaza unutar razdoblja od šezdeset i pet godina. Dva od tih putokaza označavaju početne točke dviju tisuća petsto i dvadeset godina sužanjstva i ropstva za sjeverno i južno kraljevstvo Izraelovo. Godine 742. pr. Kr. sjeverno i južno kraljevstvo bili su uključeni u građanski rat, a sjevernih deset plemena sklopilo je savez sa Sirijom kako bi napalo južno kraljevstvo Judu. Devetnaest godina kasnije, 723. pr. Kr., sjevernih deset plemena Asirci su odveli u ropstvo. Četrdeset i šest godina kasnije, 677. pr. Kr., Asirci su zarobili Manašea i odveli ga u Babilon. Dvije tisuće petsto i dvadeset godina nakon 723. pr. Kr. dolazi se do 1798., vremena kraja i početka četrdesetoga retka. Četrdeset i šest godina kasnije, „sedam vremena“ protiv južnoga kraljevstva, koja su započela 677. pr. Kr., završila su 1844. Devetnaest godina kasnije, 1863., proročke značajke 742. pr. Kr. prikazane su do u najmanje slovo. Građanski rat između sjevernoga i južnoga kraljevstva odvija se 742. pr. Kr. i 1863. Godine 742. pr. Kr. predviđanje koje je Izaija dao zlu kralju Ahazu odnosilo se na nadolazeće porobljavanje i sjevernoga i južnoga kraljevstva, a 1863., u samom središnjem trenutku Građanskoga rata, predsjednik Lincoln proglasio je Proglas o emancipaciji, započinjući proces okončanja ropstva. Upozorenje dano zlu kralju Ahazu 742. pr. Kr. bilo je dano u doslovnoj slavnoj zemlji, predajući poruku koju je Lincoln dao u duhovnoj slavnoj zemlji.

Sedam godina nakon što su 1856. objavljene poruke o „sedam vremena“ Hiram Edsona, adventizam je iznjedrio kartu iz 1863. godine koja je uklonila mileritsko učenje o sedam vremena, dovodeći tako u pitanje mnoštvo odlomaka u kojima Ellen White uči da trebamo ponavljati poruke milerita, a također i da ih trebamo braniti od napada. Iste godine postali su pravno registrirana crkva. O 1863. i njezinim proročkim implikacijama može se napisati još mnogo toga, no ono što

ovdje ističem jest da postoji nekoliko svjedoka, i unutarnjih i vanjskih, koji prepoznaju pobunu iz 1863., bilo da je riječ o pobuni izvanjskoga sa južnim državama, bilo o pobuni unutarnjega s odbacivanjem prve temeljne istine. Godina 1863. jedan je od događaja unutar povijesti četrdesetoga retka koji predstavlja putokaz što sačinjava „događaje povezane sa završetkom vremena milosti.”

1863. godina podudara se s početkom četrdeset godina u pustinji drevnoga doslovnog Izraela. Na kraju tih četrdeset godina Jošua je poveo drevni Izrael u Obećanu Zemlju; srušili su Jerihon i izrekli prokletstvo nad svakim tko bi ponovno sagradio Jerihon. Godine 1863. vodstvo laodicejskog adventizma ponovno je sagradilo Jerihon. Godina 1863. predstavljena je i na početku i na završetku četrdeset godina u pustinji. Godina 1863. proročki je orijentir koji povezuje povijest vanjskih i unutarnjih linija povijesti četrdesetoga retka. Tu je sedma crkva, „crkva kojoj je suđeno”, kako znači riječ „Laodiceja”, koja ulazi u razdoblje predstavljeno time da cijeli jedan naraštaj umire u pustinji. U istoj točki prvi republikanski predsjednik započinje djelo oslobođanja robova, te tako predočava posljednje republikanske predsjednike koji će provesti vojno stanje u razdoblju krize koja vodi k onome što nadahnuće naziva „nacionalnom propašću.”

U putokazima početka prikazani su putokazi svršetka, a događaji povezani sa zaključenjem suda bili su predočeni u događajima povezanim s otvaranjem suda. Pobuna u Kadešu, u odbacivanju poruke Jošue i Kaleba na početku četrdeset godina, predočavala je Mojsijevu pobunu pri udaranju u Stijenu u Kadešu na kraju četrdeset godina. Godina 1863. označava nedjeljni zakon, kada je Laodiceja izbačena iz usta Gospodnjih, kada se dvadeset i pet starješina u Jeruzalemu klanja suncu u osmom poglavlju Ezekielu, i kada se Šilo ponavlja nad onima koji se uzdaju u lažljive riječi: „Hram Gospodnji, hram Gospodnji, hram Gospodnji — to smo mi.”

Nastavit ćemo ovo proučavanje Panija u sljedećem članku.